

[Annelise Gotfredsen.]

Om fremskridtspartiets forslag vil jeg blot sige, at det er vanskeligt i øjeblikket at se, hvor meget den enkelte seer eller lytter har haft ud af disse amtsprogramråd, men jeg mener, som de øvrige ordførere har udtalt, at det må være noget, der kan debatteres under den kommende revision.

Om retsforbundets forslag vil jeg sige, at dets hovedsigte med at indføre direkte lytter- og seervalg i radiatorådet naturligvis kan virke meget tiltrækkende. Ideen er, at de, der betaler, selv skal vælge lederne af Danmarks radio, som direkte skal stå til ansvar over for deres vælgere. Jeg er imidlertid ikke sikker på, at det vil være den rigtige vej at gå. Vi har jo på mange områder her i landet et velfungerende repræsentativt demokrati, og jeg ville finde det betænkeligt at fravige dette princip, navnlig når det gælder en monopolinstitution. Vi har jo set de problemer, der kan opstå, når politikerindflydelse svækkes, den fare, der er for, at alsidighedskravet ikke tilgodeses. Jeg vil slet ikke komme ind på de mange praktiske vanskeligheder ved lovforslagets gennemførelse.

I det konservative folkeparti kan vi støtte fortsat finansiering ved licensbetaling. Det tilskud, der ellers skulle ydes fra dem, der ikke har radio eller tv, til driften af Danmarks radio, står for mig som en ubehagelig udvidelse af det gratisprincip, som vi i forvejen har rigeligt af. Vi kan også tilslutte os, at man finansierer et eventuelt tv-2 ved hjælp af reklamer. Det er jo en af vore egne tanker, der er fremsat her.

Men vi mener i det konservative folkeparti, at kun et virkeligt brud med Danmarks radios monopol vil kunne sikre lyttere og seere en virkelig alsidighed og reel service. Den situation, vi nylig har oplevet, under avisstrejken, hvor Danmarks radio ikke ville udvide sin informationservice, havde vi næppe oplevet, hvis vi havde haft en fri, af staten uafhængig radio og tv.

Jeg skal herefter gå over til at omtale vort eget lovforslag. Dette forslag berører kun en del af det store område, som vedrører statens information over for borgerne. Forslaget er en naturlig følge af den betænkning, der blev afgivet af et 11 mands udvalg i januar 1977. Det er naturligvis ikke meningen her at genoptage hele debatten, der er blevet ført om statens informationsvirksomhed, men jeg finder det alli-

gevel rimeligt i denne forbindelse at trække nogle hovedlinjer op.

Under en debat her i tinget i april 1976 vedtoges en beslutning om en udvidet statsinformation, og man vedtog ved denne lejlighed at nedsætte et udvalg til udformning af forslag til retningslinjer. Dette forslag skulle foreligge inden udgangen af 1976. Det udtales i beslutningen, at mulighederne for orientering gennem radio og tv bør indgå i udvalgets arbejde, og af betænkningen fremgår, at man tilsigter at klargøre, at den offentlige information bør have så stor dækningsgrad som muligt over for befolkningen. Annoncering skal alene afgøres ud fra ønsket om at sikre den bedst mulige information.

Med den store interesse, der er i befolkningen for radio og tv, er det klart, at udsendelser i radio og tv som led i den påtænkte udvidede statslige information er en vigtig del. Danmarks radio påtænker i 1977 at indføre en rubrik i radio og tv til formidling af samfundsinformation. Jeg kan her til fru Nathalie Lind sige, at det, vi tænker på med vort forslag, er kun den statslige information.

I radioen bliver denne orientering om borger og samfund, kaldet OBS, givet i form af såkaldte spots, dvs. ikke programsatte indslag. I tv skal der sendes fast hver 14. dag.

Jeg vil sige til den socialdemokratiske ordfører, at af hensyn til tilliden til informationsvirksomheden mener det konservative folkeparti, at det er afgørende, at der ikke kan opstå nogen tvivl om ansvarligheden i forbindelse med udsendelser, der sendes gennem Danmarks radio. Vi er jo ikke altid enige om, at alsidigheden varetages tilstrækkeligt. Ansvar for denne informationsvirksomhed må til enhver tid kunne pålægges den minister, der har foranlediget den pågældende informationsudsendelse. Men dette kan naturligvis kun opnås, hvis staten selv bestemmer indholdet af informationsindslaget.

Vi mener derfor, at statens informationskontor bør have stillet fornøden sendetid til rådighed i såvel radio som fjernsyn. Informationskontoret må selv redigere sine udsendelser uden indblanding fra Danmarks radio og må selv have adgang til at finde frem til det tidspunkt, der er bedst egnet.

Danmarks radios ledelse har tilkendegivet, at den ikke har samme opfattelse. Danmarks radio ønsker, at informationsvirksomheden